A°. 1832. N°. 130.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 30 October.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE *GELDERLAND*,

Brengt, bij deze, ter kennis van de ingezetenen, dat op Maandag den 5den November aanstaande, des morgens ten 10 ure, op het St. Walburgs-plein te *Arnhem*, een nadere aankoop zal plaats hebben, van 15 Rij- en Trekpaarden, en zulks tegen kontante betaling; zullende de vereischten, welke de Paarden moeten bezitten, zijn de volgende:

a. Niet jonger wezen dan vijf, noch ouder dan zeven jaren.

b. De Rijpaarden niet kleiner zijn dan eene el, vijf palmen, een duim, vijf strepen (1,515) en niet grooter dan eene el, vijf palmen, drie duimen, vijf strepen (1,535), en de Trekpaarden niet kleiner dan eene el, vijf palmen, twee duimen (1,52) en niet boven de eene el, zes palmen (1,6) mogen wezen; alles gemeten onder eene galg van den kant van het ijzer der voorhoef tot op het midden van de schoft.

c. De Paarden moeten zijn ruinen of merrien, langstaarten; voorts bruinen, vossen of zwarten; geene bonten of witten zullen aangenomen worden, zoo ook geene klophengsten.

d. De Paarden moeten zijn wel gevormd, geëvenredigd in de deelen, en sterk, met eene uitgebouwde schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spatten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoot, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogen; hebbende vooral eenen goeden adem, en geschikt zijnde voor de dienst, waartoe dezelve bestemd zijn.

Er worden diegenen, welke zoodanige paarden mogten bezitten en genegen zijn, dezelve vrijwillig af te staan, uitgenoodigd, zich met dezelve naar derwaarts te begeven, ten einde ten overstaan van de daartoe gecommitteerde Heeren te worden gekeurd.

Arnhem, den 26sten October 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

FRANKFORT, den 25sten October.

De Duitsche bondsvergadering heeft de regeringen der bondstaten uitgenoodigd om maatregelen te nemen tegen degenen, die petitien en adressen tegen de besluiten dier vergadering opmaken en verspreiden.

Van den 26sten October.

In eenen brief uit Berlijn, van den 17den dezer, wordt het volgende gemeld: « Naar men verneemt, is ons kabinet door de Londensche conferentie tot bemiddeling van de Belgisch-Hollandsche zaak uitgenoodigd geworden; doch het is moeijelijk te gelooven, dat hetzelve daartoe zal te brengen zijn, en moeijelijk te raden, welk ander middel thans bij de hand kan genomen worden, om, zonder oorlog te voeren, de zoo moeijelijke zaak af te doen. In allen gevalle is men thans tot het keerpunt gekomen; binnen kort moet over oorlog of vrede beslist zijn. De Pruissische regering wil zich tegen alle dwangmiddelen door de wapenen tegen Holland verzetten. Van den oogenblik af, dat de gevolmagtigden te Londen elkanderen niet meer wezenlijk verstaan kunnen, zal vermoedelijk de conferentie ontbonden, of althans slechts onder die leden voortgezet worden, die volstandig in hunne beginselen gebleven, en aan geenen anderen invloed ondergeschikt zijn, dan aan dien van hunne innerlijke overtuiging, en van hunne gezindheden voor regt en algemeen welzijn. Dan zou het echter ligt kunnen gebeuren, dat de eensgezinde en gemeenschappelijk handelende kabinetten aan hunne gevolmagtigden in last gaven, om de beraadslagingen onder zich voort te zetten en op middelen bedacht te wezen, ten einde Europa ten minste voor eenen algemeenen brand te behoeden, indien ook van eene zijde de rustige houding verloren mogt gaan, welke alle mogendheden tot dus verre bewaard hebben, en waaraan men wel alleen den vrede te danken heeft. In dit geval zou, zegt men, de conferentie naar Berlijn verlegd worden.»

— Brieven uit Weenen, van den 18den October, melden, dat Koning *Karel X*, den 28sten dezer te Praag zal wezen. De Oostenrijksche generaal-majoor *Coudenhove* zal, namens Z. M. den Keizer, den hoogen gast verwelkomen, en is hem tot Görlitz te gemoet gereisd. De hertogin van *Angoulême* zal den 25sten Weenen verlaten, om zich naar Praag te begeven. Alle leden van het diplomatieke ligchaam, met uitzondering van de Engelsche en Fransche gezanten, hebben de eer gehad, aan haar voorgesteld te worden.

— Men heeft te Weenen berigten uit Konstantinopel, van den 1sten dezer, ontvangen. Er heerschte toen aldaar groote gisting, wegens de vorderingen van *Ibrahim*-pacha in Syrie. De Egyptische veldheer had zijne troepen bijeengetrokken en op nieuw eene beweging voorwaarts gemaakt. Het overschot der Turksche armee trok ijlings terug. *Mehmed-Ali*, die nog onlangs aan de Porte zijne onderwerping voorgeslagen had, indien hij met Syrie beleend wierd, wil thans van geene onderwerping meer spreken hooren, en maakt de hardste voorwaarden, alvorens hij den marsch zijner armeee wil staken, en eenige onderhandeling aangaan. De sultan heeft aan hem en zijnen zoon onderhandelaars afgezonden, die, zegt men, voorslagen gedaan hebben, die bij het begin van den veldtogt met blijdschap zouden aangenomen zijn. Onder deze treurige omstandigheden, blijft voor de Porte geen andere toevlugt over, dan bemiddeling. Zij maakt daarvan dan ook gebruik, en heeft den zaakgelaste bij het Oostenrijksche hof, den heer *van Maurojeni*, belast, zich naar Londen te begeven, ten einde de Engelsche regering over te halen, om haar op de eene of andere wijze bij te staan. De heer *van Maurojeni* zal onverwijld naar Londen vertrekken. Hoogstwaarschijnlijk zal hij aldaar gehoor vinden, want de heer *Stratford Canning* had reeds tijdens zijn verblijf te Konstantinopel aan de Porte de bemiddeling zijner regering aangeboden, om den oorlog met *Mehemed-Ali* te vermijden. Toenmaals echter was de Sultan voor geene nederlaag bevreesd, en de waarschuwende stem van den Engelschen vertegenwoordiger vond geen ingang. Even zoo min wilde hij, na deszelfs vertrek, aan de voorstellingen van den Engelschen zaakgelaste gehoor geven, maar wees alles af, wat den schijn eener interventie had. De ondervinding van vreemde tusschenkomst, welke hij in de zaak der Grieken gehad heeft, mag hem wel eenen zekeren tegenzin tegen dergelijke diensten ingeboe-[illegible] de nood gebiedt, en om eenen gewissen ondergang te vermijden, moet het eenige redmiddel spoedig bij de hand genomen, en vreemde bemiddeling aangevraagd worden. Hetzelfde belang, hetwelk de Engelsche regering voor vier maanden had, om de Porte hare bemiddeling aan te bieden, om het uitbarsten van eenen verderfelijken oorlog voor te komen, bestaat nog; het spreekt veeleer luider dan ooit, en men kan derhalve verwachten, dat de bemoeijingen van den heer *van Maurojeni* te Londen niet vruchteloos zijn zullen.»

— In eenen brief uit Algiers wordt gemeld, dat de kolonisatie aldaar, in weerwil van alle hinderpalen, doorgaat, en de twee eerste Duitsche dorpen weldra op den bodem van Afrika zullen bloeijen. Het eene dorp, Couba, verheft zich twee uren van Algiers, aan den voet van den Aratsch, en het andere, Ibrahim, meer zuidelijk gelegen, is drie uren van Algiers verwijderd. Couba telt reeds 40, en Ibrahim 70 huisgezinnen. Tot dus verre woont men nog in tenten, eerlang zal echter met het bouwen van huizen een aanvang gemaakt worden. De huizen worden op kosten van het gouvernement gebouwd, en elk gezin bekomt zijn eigen huis. Beide dorpen hebben reeds hunne plaatselijke overheid, benevens eenen predikant en schoolonderwijzer.

BINGEN, 23sten October.

Heden heeft hier, op zijne reis naar Londen, overnacht de heer *Maurojeni* (een Fanarioot), die zich als buitengewoon gezant der Porte derwaarts begeeft, zoo men meent, om de bemiddeling der Engelsche regering in den Turksch-Egyptischen oorlog in te roepen.

BERLYN, den 23sten October.

Z. M. de Koning is gisteren van Teplitz alhier teruggekeerd.

— Volgens berigten uit Stokholm, is de cholera thans ook in een gedeelte van Noorwegen uitgebroken.

LONDEN, den 23sten October.

Zoo men verzekert, zal het bevel over eene divisie van het Britsche smaldeel, bestemd naar de Schelde, en hetwelk te Spithead, onder het opperbevel van de vice-admiraal *P. Malcolm*, bijeen komen zal, aan den schout-bijnacht *E. W. C R. Owen*, uit hoofde van deszelfs naauwkeurige kennis van de Hollandsche kust enz., opgedragen worden.

Luidens de *Courier*, zal de gaping, veroorzaakt in het Britsche smaldeel, kruisende op de hoogte van Lissabon, door het te huis ontbieden van enkele linieschepen en fregatten, met het doel om zich met het

Britsche smaldeel, bestemd naar de Schelde, te vereenigen, aangevuld en vergoed worden, door het onmiddellijk vertrek naar Lissabon van de *Brittannia*, voerende 120 stukken geschut, van Plijmouth; de *St. Vincent*, van 120 stukken, uit de Middellandsche Zee; de kotter de *Raven* en de bombardeergaljoot de *Meteor*, van Gibralter. Overigens zegt dit blad nog uit eene zeer goede bron te kunnen mededeelen, dat de Fransche vloot, onder het bevel van den admiraal *Villeneuve*, zich aanstaanden Donderdag, te Spithead, met de Engelsche vloot vereenigen zal. De *Hampshire Telegraph* echter, welke dit een en ander mede berigt, doet tevens de twee volgende vragen: « Van welk nut zal toch de bijeenverzameling en volkomen uitrusting van een smaldeel in dit jaarsaisoen zijn, daar geen enkel schip de Noordzee, met het doel om op de Hollandsche kust te kruisen, durft inloopen; en wat het blokkeren van eenige van derzelver havens aangaat, hiertoe immers is de Britsche zeemagt, zelfs na eene onnatuurlijke vereeniging met de Cherburgsche vloot, geenszins toereikende?»

PARYS, den 25sten October.

Tot heden weten onze dagbladen nog niet stellig te melden, of de noorder-armee den 27sten al of niet Belgie zal binnentrekken. Men spreekt nog altijd van eene verklaring, welke Pruissen daartegen heeft gedaan, en wil zelfs weten, dat de Pruissische gezant zijne paspoorten zou vragen, indien de Franschen werkelijk in Belgie trokken. Volgens een der dagbladen, weifelt het ministerie, ook ten gevolge der mededeelingen, welke van prins *Talleyrand* uit Londen ontvangen zijn. Wijders is er een gerucht, dat de maarschalk *Gerard*, tegen wien men gezegd heeft, dat er zeker iets beslissends door de Noorder-armee zou ondernomen worden, door een ander in het opperbevel over die armee zou vervangen worden.

— Een der dagbladen deelt berigten uit Londen mede, volgens welke een aantal Engelsche kooplieden zich bij lord *Palmerston* ten sterkste tegen het bezigen van dwangmiddelen tegen Holland verklaard hebben. De Koning van Engeland meedt men dat ook ongezind is, om daartoe zijne toestemming te geven. Volgens die berigten, dacht men te Londen ook, dat de Pruissen ten behoeve van Holland tusschen beide zou komen, indien de Fransche troepen over de Belgische grenzen trekken.

Men meent, dat de lord *Grey* en zijn ministerie bij de aanstaande verkiezingen welligt de meerderheid in het parlement zullen verliezen en de partij der torij's weder aan het bewind zal komen. In dat geval de tegenwoordige alliantie tusschen Engeland en Frankrijk ook ligtelijk in gevaar komen.

De maarschalk *Gerard* is thans te Parijs en is onderscheidene reizen bij den Koning geweest.

Uit eene nota, welke de dagbladen mededeelen, blijkt, dat het de Belgische regering is, welke eene gewapende tusschenkomst van Frankrijk ingeroepen heeft, ten einde de uitvoering van het traktaat van 15 November te verwerven. Die nota is van den 5den October j. l.

— De krijg der meeste dagbladen tegen het nieuwe Fransche ministerie duurt steeds voort, en sommigen derzelven voorspellen nog altijd, dat hetzelve zal vallen, zoodra de kamers bijeen zijn.

De *Constitutionnel* ergert zich ten hoogste, dat de minister *Guizot* in een rapport aan den Koning zich weder *onderdaan* noemt; eene benaming, welke, volgens hem, bij de tegenwoordige staatsgesteldheid van Frankrijk, volstrekt niet meer te pas komt.

— De dagbladen van Madrid, van den 9den dezer, deelen de dekreten van Koning *Ferdinand* mede, waarbij 1o. het nieuwe ministerie benoemd wordt, waarvan de heer *Zea Bermudez* als het hoofd wordt beschouwd; 2o. de Koningin gedurende de ongesteldheid des Konings met de regering wordt belast.

'sGRAVENHAGE, den 27sten October.

Z. M. de Koning heeft op het adres der Staten-Generaal hoofdzakelijk het volgende geantwoord:

« Dat Hoogstdezelve met het levendigste genoegen, vooral in deze « omstandigheden, dit adres ontving, hetwelk bij eenparigheid van stemmen was aangenomen, als een bewijs opleverende van de eenstemmigheid van gevoelens tusschen Zijne Majesteit en het Volk; dat Hij daaruit verhoogde kracht ontleende, om de belangen der Natie te blijven « voorstaan, om den loop der gebeurtenissen met vertrouwen op de « Voorzienigheid af te wachten.»

In de zitting der Tweede Kamer van de Staten Generaal van heden is gelezen eene koninklijke boodschap, ten geleide van 7 ontwerpen van wetten, houdende wijzigingen en veranderingen in zoo vele titels van het 2de boek van het burgerlijk wetboek, zijnde van No. 11 tot en met 17. — Drukken, ronddeelen en verzonden aan de afdeelingen der maand October.

Het centraal verslag is voorgelezen, met betrekking tot het ontwerp van wet tot het nader beschikbaar stellen van sommen op de begrooting, aangenomen bij de wet van 4 Januarij 1832, voor uitgaven, die het gevolg kunnen zijn van den voortdurenden staat van oorlog in 1832. — Uit dat verslag blijkt, dat vier van de vijf afdeelingen de antwoorden der regering op de gemaakte bedenkingen der afdeelingen voor kennisgeving hadden aangenomen. In eene derzelve hebben de leden een groot bezwaar gevonden in het toestaan van eene som, verre te boven gaande die, welke volgens opgave van het gouvernement, ontvangen zal worden, zonder dat het gouvernement van de verdere middelen heeft gebruik gemaakt, welke de wet verschafte.

De beraadslagingen over dit ontwerp van wet zijn bepaald op Dingsdag den 30sten dezer, op den middag, en de eerstvolgende zitting tegen dien tijd bepaald.

— Gisteren is, in hoogen ouderdom, alhier overleden de minister van staat, Jonkhr. *Ocker Repelaer van Driel*, laatstelijk algemeene rijks-kassier. Gedurende de eerste jaren van 's Konings bestuur, heeft hij, gelijk men weet, het ministerie van den waterstaat en der publieke werken bekleed, en vroeger gedurende den loop onzer staats-gebeurtenissen, verschillende hooge waardigheden en zendingen vervuld en volbragt.

Van den 28sten October.

In de beantwoording door de regering van de bedenkingen van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal op het ontwerp van wet tot het nader beschikbaar stellen van de buitengewone uitgaven van dit jaar, waarover de beraadslagingen Dingsdag aanstaande zullen plaats hebben, wordt de navolgende opgave medegedeeld van hetgeen op de negotiatie, vastgesteld bij de wet van 4 Jan. jl., is ontvangen, en waarvoor thans de geheele beschikbaarstelling wordt aangevraagd. Tot 15 October is aan schatkistbiljetten gefourneerd *f* 4,359,400, aan obligatien, rentende 5 pCt., *f* 690,400; aan obligatien, rentende 6 pCt., *f* 21,454,800; in gereed geld *f* 41,503,709. 64, als aan gevalideerde renten op de gefourneerde effecten *f* 271,723. 37, en aan kontanten *f* 41,231,986. 27. In geheel is alzoo *f* 68,008,309. 64 gefourneerd, terwijl, bij geheele aanzuivering van al de fournissementen, er berekend kan worden dat de opbrengst der negotiatie in gereed geld, ongeveer de vroeger geraamde som van *f* 42,000,000 bereiken zal. Deze som zal wel niet ten volle het crediet uitmaken, dat met het thans aangevraagd wordende *f* 45,242,262. 99 zal bedragen, doch de regering acht het niet noodzakelijk voor het tegenwoordige maatregelen tot aanvulling van het ontbrekende voor te dragen, omdat het mogelijk is, dat de werkelijke uitgaven niet ten volle dat geheele crediet zullen beloopen; vermits het doenlijk voorkomt de werkelijke uitgaven voorloopig goed te maken uit de fondsen der algemeene geldelijke administratie, en dat eerst, bij geheele aanbetaling van al wat de loopende dienst aangaat, de volstrekte behoefte zich zal kunnen voordoen, ter aanvulling van hetgeen aan de buitengewone middelen mogt blijken te ontbreken; zijnde het ondoenlijk, om in den loop des jaars, en vóór de geheele afsluiting van eene dienst, met volkomene naauwkeurigheid de uitkomst van dezelve op te maken, en omdat de gevraagde beschikbaarstelling, wat betreft de betaling der renten van de nationale schuld, met het einde dezes jaars, grootendeels een *voorschot* uitmaakt, hetgeen voor rekening van Belgie gedaan wordt, over welks gedeeltelijke teruggave, zoo wegens dit, als wegens vroegere halfjaren, de onderhandelingen nog steeds loopende zijn, en op welke teruggave het uitzigt geenszins moet worden opgegeven; zullende bij het plaats hebben daarvan, het tijdelijke uitschot van een deel der rentebetaling zich in zoo verre kunnen gedekt vinden.

Mengelwerk.

Brokken uit het Dagboek van den Oude van het Meer.

Een Brief (*).

Onlangs zat om het herfstvuurtje mijn gewone Donderdagsche krans vereenigd, en werd er gesproken over de gedreigde dwangmiddelen, die *Engeland* en *Frankrijk* zouden bezigen, om *Oud-Nederland* te dwingen, toe te geven aan derzelver onregtvaardige vorderingen. De predikant en ik waren vol moeds; maar de ontvanger en de schoolmeester hadden eene zware muts op, en zagen niets dan spoken in 't verschiet; hoezeer ik praatte als BRUGMAN om hun die vrees te benemen en van 't denkbeeld af te brengen, *dat het beter ware nu te geven dan 't uiterste te wagen;* ik kon hunne beangstigde gemoederen niet gerust stellen. De een zag de Franschen reeds te *Breda*, de andere de Engelschen op *Texel*. — Ter goeder ure echter kwam de avond-post en bragt een brief, die ik, om deszelfs bemoedigenden inhoud, hun dadelijk voorlas. — hij schreef, onder anderen:

« Ik vertrouw, broertje! dat nu eindelijk de tijd van weifeling geëindigd zal zijn. Gij kunt u niet begrijpen, welk een geestdrift de tijding,

(*) De warmste vaderlandsliefde, in dezen brief doorstralende, deed ons besluiten hem eene plaats in te ruimen, en eigen beoordeeling daarvoor te doen achterstaan. *De Redactie.*

dat *Engeland* ter zee en *Frankrijk* te land zouden aanvallen, bij 't leger gemaakt heeft; onze schutters wreven in de handen, jeukende naar 't bloed onzer vergnizers, en de militairen van allerlei rang en stand wenschten zich met die tijding geluk. De zedemeester, die alles wijsgeerig en afgetrokken beschouwt, moge dit *onmenschlievend* noemen en strijdig met de voorschriften der zedewet: ik geef hem dit toe; doch wilde hem *zijne theorie* wel eens in *practijk* zien brengen, nadat hij twee jaren lang eene afmattende veld- of vestingdienst had volbragt, zonder het doel, waarvoor hij de wapenen aangorde, een stap nader te komen. — Ik verzeker u, dat de Franschen, als zij 't wagen ons te naderen, de ooren zullen worden gewasschen, en dat men hun Oud-Nederlands grondgebied voet voor voet zal betwisten. Of echter de citadel van *Antwerpen* het zal kunnen volhouden, met al de batterijen door het verraad, als onder bescherming der conferentie, strijdig met den bestaanden wapenstilstand, van tijd tot tijd opgerigt; is eene vraag, die ik mij niet vermeet te beantwoorden; maar dan zelfs, als het ergste, dat men zich kan voorstellen, plaats had, en de wakkere CHASSÉ in vollen vrede, door eene zoogenaamde bevriende mogendheid, door overmagt of gebrek werd genoodzaakt het bolwerk te ontruimen of over te geven, dat hij met taai geduld meer dan twee jaren inhield, met eene bezetting, welker krijgstucht en vaderlandsliefde boven allen lof verheven zijn, wat had *Oud-Nederland* dan eigenlijk nog verloren? Inderdaad niets, dan een punt, dat *Antwerpen* gedeeltelijk bestrijkt, en die koopstad gedeeltelijk zou kunnen plat schieten — doch is het waarschijnlijk en zelfs wenschelijk, dat men daartoe overga? Dit vraagstuk mogen zij oplossen, die meer inzigt hebben dan ik in eene verraderlijke staatkunde, die elke gelegenheid aangrijpt, om ons te benadeelen, — of door het verlies der citadel onze sterkste *defensie-linie* ten eenemale verzwakt zoude worden, en dat *Oud-Nederland* er alzoo, uit dit oogpunt beschouwd, niets bij zoude verliezen! Niettemin heeft onze standvastige monarch wel, en teregt, deze sterkte niet goedwillig ontruimd, daar zulks de onmatige eischen der onnadenkende en hun verderf meer en meer te gemoet snellende Belgen zeker zoude hebben doen toenemen. Wij moeten dezerzijds *niets toegeven*, voor en aleer het definitieve scheidings-traktaat gesloten zijn zal.»

« En nu de Engelschen, als zij de *Schelde* naderen, hoe zullen die worden ontvangen? Een enkel bezoek hunner vloot, eene bezigtiging der Vlissingsche verdedigings-middelen zoude daarvan een ieder kunnen overtuigen. — Nog onlangs is bij eene proefneming op een vlot, gebleken, wat schade de kust-batterijen vermogend zijn aan te rigten, en hoe juist onze artileristen weten te pointeren. — De verwate Engelschman zal te *Vlissingen* dapper worden ontvangen, en proefondervindelijk kunnen ontwaren, wat wij op dat punt vermogen. — De battarijen zijner groote schepen, ingerigt tot het beschieten van hoog gelegen plaatsen en op rotsen gebouwde sterkten, kunnen aan het laag gelegen *Vlissingen* weinig *schade* toebrengen; men zal de daken, zoo men zoo digt kan en durft naderen, platschieten, daardoor de stad in een puinhoop kunnen verkeeren, maar met moeite de onzen noodzaken het sterke gat te verlaten. — Doch voor een oogenblik gesteld, dat het Engelands vloot gelukte *Vlissingen* voorbij en de *Schelde* op te varen, hoe zal het dan in 't naauw van die rivier worden begroet? hoe de forten *Lillo* en *Liefkenshoek* passeren? hoe eene vloot overmeesteren, bemand als onze Schelde-vloot, en gekommandeerd door helden, die gezworen hebben eerder het voorbeeld van VAN SPEYK te volgen dan zich over te geven? De goede God verhoede, dat het daartoe kome; Hij behoede onze dapperen voor zulk eene beproeving — doch waagt de Brit het, onze zeemagt te tarten, dan kon de tijd van 1672 nog wel eens voor hem terugkeeren, toen hij *voor dubbeld handgeld geene matrozen bekomen kon, om tegen de Hollanders te dienen.* — Wij beleven een hoogstbelangrijk tijdsgewrigt; de Hemel alleen is 't bekend, waarvan de toekomst zwanger gaat; doch *Oud-Nederland* kan veilig en gerust die toekomst afwachten, met het oog gevestigd op een *monarch*, gelijk de wereld geen tweede toonen kan; bouwende op den heldenmoed der land- en zeemagt en overtuigd, dat een regtvaardig God, ter zijner tijd, eene verblijdende uitkomst schenken zal. — Intusschen hoop ik, dat de Franschen en Engelschen het niet bij *dreigen* zullen laten; daar dit de zaken maar weder op 't *sleeptouw* zoude laten en iets verderfelijker dan dat ken ik niet. Ongelukkig kan ons gouvernement den *slakkegang* der conferentie niet doen versnellen, het kan wel geheel *Europa* tegen zich in 't harnas jagen, droomende van eenen *vrede*, die meer ten verderve van al zijne onderdeelen verstrekt, dan met eenen algemeenen oorlog ooit het geval konde zijn; — doch *Frankrijk* en *Engeland* hebben groote behoefte aan den vrede, en daarvoor wordt nu de regtvaardigste zaak, de zaak van *Oud-Nederland*, schaamteloos opgeofferd! — Die 70 protocollen der Londensche conferentie zullen eenmaal een fraai figuur in de geschiedenis der 19de eeuw maken; in *Londen* zijn zij reeds op dit oogenblik het voorwerp van de spotternij van 't weldenkend gedeelte der Natie, en de handeldrijvenden onder hen trekken luide partij voor Oud-Nederlandsch zaak, en vervloeken den ellendigen GREY en zijne schandelijke en ook voor *Engeland* heillooze staatkunde. — Koning LODEWYK PHILIPS zoekt zijnen op deszelfs grondvesten wankelenden barricaden-troon, door allerlei middelen te stevigen; maar, *verworpen* door de partij, die er hem op plaatste, — openlijk en in 't geheim *belaagd* door de aanhangers der vorige dinastie, zal hij zich verpletteren onder het puin van eenen troon, die even ras instorten zal als hij werd opgerigt, en langs wiens met burger-bloed geverwde trappen, vroeg of laat een geweldenaar zal opstijgen, die, in naam van HENDRIK V, *Frankrijk* besturende, het verdwaasde volk op nieuw zal leeren:

« *Qu'il n'y a qu'un pas du jacobinisme a la tyrannie.*»

Deze brief, waarin het hart van den eerlijken vaderlander zoo overtuigend sprak, was een krachtig geneesmiddel voor mijne moedelooze vrienden; hij bond hun een riem onder het hart. Wij dronken op het welzijn van Koning en Vaderland en ieder keerde opgeruimd ten zijnent.

Invallen en Voorvallen.

« Het verdient opmerking,» zeide eens LODEWYK XVIII, « dat in *Frankrijk* de adel is vernietigd door den adel; de magt der geestelijkheid geknakt door geestelijkheid, het parlement gesloopt door magistraatspersonen, en dat LODEWYK XVI door iemand van koninklijken bloede naar het schavot is gevoerd.» — De volken mogten dit gezegde wel in 1830 voor oogen gehad hebben, en men mag het hun nog wel toeroepen, daar *zij* het zijn, die bij het ondermijnen der vorsten-troonen, gelijktijdig hun eigen welvaart roekeloos vernietigen.

« *Wat wilt gij*,» vroeg men in 1831 aan een fabriekant uit de Rijnprovincien. — « *Wij willen niets dan rust*,» antwoordde de bedaarde man. « *En wat doel hebben dan de woelingen bij u te lande?* » « *Dat mogen de Fransche zendelingen weten, die dezelve aanstoken; de dagbladschrijvers, die ze ondersteunen, en zij, die, niets hebbende te verliezen, het gemeen opruijen, dat den afgrond niet ziet, waarin men het storten wil.*»

Als men ziet, dat iemand door het inslaan van eenen verkeerden bergweg in eenen afgrond stort, dan zal ieder adams-kind dien weg vermijden, en een ander, voor veilig bekend, pad inslaan. — Het zou moeite kosten om iemand te vinden, *dom* en *dwaas* genoeg om het tegenovergestelde te doen. — Handelen echter zij allen, die nu nog in sommige Duitsche staten *petitionneren*, *tegen het gevestigde gouvernement opstaan en van vrijheid dweepen*, niet nog veel *dommer* en *dwazer*? Men duizelt als men het tegenwoordige lot van *Belgie*, *Polen*, *Italie* en *Frankrijk* gadeslaat; als men bedenkt, wat zij bij de jongste omwenteling verloren; als men overweegt, wat zij beöogden; wat de raddraaijers het volk beloofden en wat het verkreeg. — Overal *ellende*, in de plaats van *welvaart*, *vermeerdering*, in stede van *vermindering van lasten*, *willekeur* voor *regt* en *wanorde* en *woeling*, in de plaats van *vrede* en *rust*.

Dat Koningen en Volken de lessen der geschiedenis vergeten is geene zeldzaamheid; maar het was voorwaar voor onze eeuw bewaard, om de waarschuwende toonbeelden voorbij te zien, die onze eigen leeftijd, dagelijks, kleinen en grooten voor oogen houdt.

KAREL X verspeelde zijne kroon ter liefde der jezuiten, hij heeft te vergeefs aan de heiligen geofferd, gevast en gebeden, processien gehouden en geloften gedaan — de schepter ontviel aan zijne zwakke handen. — LODEWYK PHILIPPUS schaamde zich niet, de kroon, het wettig eigendom van zijn' minderjarigen neef, (na de abdicatie van KAREL X) zich zelven op het hoofd te zetten. — Hij doet voor deszelfs behoud geene geloften aan de heilige maagd, maar aan het souvereine Fransche volk; — hij knielt niet voor de heiligen, maar voor de nationale garde, en echter zal dat alles mede te vergeefs zijn: ook aan hem zal die schepter worden ontrukt. — En wat zal de nakomelingschap doen? — KAREL X met een medelijdend schouder-ophalen wegens zijne kleingeestigheid *beklagen*, LODEWYK PHILIPPUS, wegens zijne gewetenloosheid *verachten.*

De woelingen van belangzuchtige aristocraten, heerschzuchtige en onverdraagzame geestelijken en eene hersenschimmige vrijheid najagende volksvrienden, werkten de trouwlooze staatkunde van aangrenzende mogendheden in de hand, en het oude *Polen werd* VERDEELD. — *Belgie!* zie in de lotgevallen van dat rampzalige land, wat weldra ook uw lot worden zal!

De benijdenswaardige Belgen.

Engeland en *Frankrijk* of *Frankrijk* en *Engeland*, (hoe moet men zeggen?) want wie van beiden de grootste meester is in het Europesche staatkundige goochelspel en den voorrang verdient, zou ik niet durven

beslissen. — *Engeland* en *Frankrijk* zijn tegenwoordig intime vrienden. Dat is bijkans nooit zoo geweest, en behoort dus mede onder de buitengewone verschijnselen onzer eeuw. Te voren waren *Fankrijk* en *Engeland* altoos geslagen vijanden. Wat hebben ze al tegen elkander gevochten om het meesterschap der wereld, gelijk *Rome* en *Carthago!* Maar nu zijn het als PYLADES en ORESTES, als COSTOR en POLLUX. Hoe regt broederlijk slaan zij de handen in een om de edele Belgen tot een onafhankelijk en gelukkig volk te maken! De een heeft aan hetzelve een koning geleverd, de ander eene koningin. Dat jonge en anders nog al wat onervaren en kinderachtig volkje is 'er nu in eens boven op en voor altoos geborgen, nu het van konings en koningins zijde zoo naauw vermaagschapt is met twee zulke oude, getrouwe en magtige rijken, die, uitgeleerd in alle kunstenarijen der staatkunde, als het er op aankomt, zich weinig storen aan regt en onregt, en van dien kant de handen ruim hebben; die daarenboven, zoodra zij het begrijpen, met hunne vloten en legers genoegzam de wereld kunnen dwingen, nu zij zoo vereenigd zijn; in één woord, die twee zoo geducht bevriende mogendheden hebben de weegschaal van *Europa* voor het minst, in handen. Benijdenswaardig Belgisch volk, hoe veilig en gelukkig zijt gij onder de vleugelen van die twee groote arenden, voor welke de andere volken, als het piepend klein gedierte, zich terstond wegschuilt, wanneer de gevreesde Koning der roofvogelen zich vertoont! Uw Koning is van Engelsch, uw Koningin van Fransch maaksel. Uw Koning heeft maar te *Londen* hulp te vragen, en uw Koningin te *Parijs*; en terstond zijn er vloten en legers tot uwe dienst gereed, als men het u te benaauwd wil maken. Hoe zal de Koning van *Engeland*, die zoo veel als de vader of maker van uwen Vorst is, en de Koning van *Frankrijk*, de wezenlijke vader van uwe Vorstin, het van het hart kunnen krijgen zoon en dochter ooit in verlegenheid te laten! Neen, zoo onnatuurlijk, zoo onbarmhartig kunnen nooit zulke hooge personaadjen en potentaten handelen.

Gij ziet het ook. *Engeland* en *Frankrijk* kunnen dat jammeren van uwe angst over de citadel van *Antwerpen*, die u eenmaal zoo ongenadig gebombardeerd heeft en nog gedurig daarmede bedreigt, als gij u maar eenigzins begiut te roeren, niet langer uitstaan. Het is ook niet uit te staan voor zulke bloedvrienden en veelvermogende schutsheeren. Dezen beginnen ook de stijfhoofdigheid van WILLEM, die maar van geen overgeven wil weten, en dat onophoudelijk seuren en schermen met zijn gued regt, moede te worden. Dat heeft nu el langer dan twee jaren geduurd. En het staat met uwe libertait nog al even hagchelijk. Geen wonder, dat twee zulke magtige mogendheden, de magtigsten van *Europa*, dat schrijven en wrijven over regt en onregt, als of daarnaar in de hooge kabinetten de zaak beslist moest worden, hun zoo wel als u begint te vervelen. Laat Koning WILLEM het regt aan zijne zijde hebben; magt is nog wat anders. *Frankrijk* en *Engeland* bezitten magt, en die de magt heeft gebruikt ze; en dan heeft het regt uit, waarop de Hollandsche diplomaten, in hun onderwetsche manier, zoo stoutweg doordraven. Dat wordt een zang zonder eind, waarbij men zijn geduld moet verliezen. Het is ook (zeggen TALLEYRAND en GREY) beneden de waardigheid van onze verheven principalen, die over een 50 millioen menschen te kommanderen hebben, dat zij zich langer laten ringelooren door een Vorstje van den derden rang, die pas derdehalf millioen onder zijn gebied heeft. Neen, er moet een einde gemaakt worden aan dat eeuwig getreem over billijkheid, goede trouw en al die zedeprekerijen. Het wordt hoog tijd, dwangmiddelen, in plaats van protocollen, te gebruiken. Als onze drie andere confraters al niet willen mede doen, laten wij het dan maar met ons beiden beginnen. Dit zeggen zulke mannen als GREY en TALLEYRAND, die toch in de conferentie altijd het hoogste woord voeren, en magtswege het meest te zeggen hebben.

Het schijnt nu ook wezenlijk meenen te zijn. Een talrijk Fransch leger staat aan de grenzen van *Belgie* gereed, om binnen te trekken, en Engelsche en Fransche schepen worden toegerust om naar de *Schelde* op te varen, en de Hollandsche havens te blokkeren. Voor een ontbijt zullen de Franschen de citadel nemen, en als dat gedaan is, (waar geen mis op is) zullen zij terstond weder *Belgie* verlaten.

Belgen! hoe benijdenswaardig is uw lot met zulke bondgenooten op zijde of in uw midden! Men heeft nog nooit gesproken van *u* te *dwingen*, schoon anders in het begin van het protocolleren, de conferentie het met Koning WILLEM eens was. Het blijkt in alles, dat gij de lievelingen der groote mogendheden immers van de twee grootsten van allen, zijt. Als gij maar zegt: « wij willen zoo niet, » dan is het terstond: « nu, houdt u maar stil mijne kindertjes! wij zullen dan die Hollanders, die pochen en snoeven op hunne voorvaderen en heldendaden, wel zoo goed maken, dat zij uw zin doen. »

Belgen! roem der wereld, benijdenswaardigst volk op aarde! hoe is het mogelijk, dat gij nog niet gerust zijt? dat er nog onder u zijn, die gelooven, dat alles slechts apekool is! Foei — hoe durft gij uwe rondborstige vrienden op die wijze beleedigen! « ja, alles goed (zeggen anderen) die 30,000 man hulptroepen zijn niet in één sprong van *Valenciennes* of *Rijsel* over ons land in Antwerpens citadel. Wij zullen tusschen beiden wel eenige dagen, misschien weken, en dat in den winter die 30,000 monden op den kost moeten hebben, en ze ook wel als onze goede vrienden naar hun fatsoen moeten onthalen, daar zal een mooi sommetje van ons geld, of van den bruidschat der jongelieden, die pas op stel zijn, onze Koning en Koningin, mede heen gaan. » Daar is wat aan. Maar wat is het u ook waardig, dat gij dan dat lastig gebrom van dien ouden CHASSÉ niet langer hooren zult!

Belgen! benijdenswaardigst volk op aarde! roem der wereld! schopt toch uw fortuin niet met den voet. Laat anderen van u zeggen: « het is lafhartig, dat wij, vier millioenen sterk, hulp moeten inroepen tegen een volk van weinig meer dan de helft zoo groot. Moeten daartegen nog vijftig andere millioenen met ons te velde trekken? Het is als of die noordsche moeras-bewoners altemaal leeuwen of duivels zijn, waartegen de geheele wereld in het harnas gejaagd moet worden, om ze te dwingen. Neen, wij moeten het *alleen* doen; wij moeten *alleen* de schande van voorleden jaar uitwisschen. » — Nu, schoon men, anders wil, dat gij in uwe zaak weinig gelijk hebt, hierin toch hebt gij wel eenigzins gelijk. Want als de Engelschen en Franschen het met u uitvoeren, dan zullen die zich ook de meeste eer van de overwinning toeschrijven, (dat is zulke bondgenooten wel eigen) en er zal voor u bitter weinig van die eer overblijven, al hebt gij met hazensnelheid geloopen, of met leeuwen moed gevochten. Maar Belgen! benijdenswaardigst volk op aarde, roem der wereld! nog eens, zorgt dat gij dit blijft, schopt uw fortuin niet met voeten. Neemt het wisse voor het onwisse. Thans zijn *Frankrijk* en *Engeland* het eens. Men kan niet weten hoe lang dit duurt, want de vriendschap der groote mogendheden is juist niet eene van de bestendigste, inzonderheid tusschen Franschen en Engelschen, welke nog zeer nieuw is. Thans bieden zij u hunne hulp aan. Belgen! benijdenswaardige Belgen! maakt er gebruik van, al is het met eenige opoffering van uwen roem, dien gij toch in overvloed bezit, en waarvan gij wel iets kunt missen, zonder dat het u schaden kan. Als de Franschen en Engelschen zich maar vertoonen, dan is het: *veni, vidi, vici;* en als gij het *alleen* wilt doen, kunt gij er nog veel gesukkel mede hebben, om den koppigen WILLEM en de even koppige Natie van *Noord-Nederland*, klein te krijgen.

22 Oct. 1832. *Wij zullen het zien.*

Heden overleed alhier de Wel Ed. Heer *STEPHANUS PIETER SWEN*, in den ouderdom van ruim 54 jaren.

ZUTPHEN,
den 24sten October 1832.

C. HENNY.
Executeur Testamentair.

---

§ § § § † § In het Logement *de Zwaan*, te *Velp*, zal men, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *VAN ROSENTHAL*, als daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende *te Arnhem*, gecommiteerd, en uit krachte der, ten dien einde door dezelve Regtbank verleende autorisatie, op Woensdag den 7^{den} November 1832 ter inzetting, en op, Woensdag den 21sten November daaraanvolgende, ter finale slaggeving veilen:

Een HEERENHUIS, bevattende 5 BENEDEN- en 2 BOVENKAMERS, ruim ACHTERHUIS, waarin STALLING voor twee Paarden, KEUKEN, KELDER en verdere COMMODITEITEN, met een daar achter gelegen TUIN, staande en gelegen aan den Kerkweg te *Velp*, hebbende gedeeltelijk het uitzigt op den straatweg, en voorts een overheerlijk uitzigt op *Biljoen*; te aanvaarden 1 Mei 1833; en een hoek BOUWLAND, daar achter gelegen en door een Voetpad van het 1ste perceel afgescheiden. — Beide voorschreven perceelen afzonderlijk en in eene masse.

Ter nadere onderrigting vervoege men zich ten Kantore van voornoemden Notaris.

---

§ § § § § § De Notaris *H. MEY METTENBRINCK*, te *Barneveld*, zal op Woensdagen den 24sten October en den 7^{den} November 1832, 's voormiddags om elf uren, in het Logement *de Bonte Koe* aldaar, publiek op hoogen doen inzetten en verkoopen:

De kapitale BOEREN HOFSTEDE, *den Eshof*, gelegen onder *Barneveld*, aan den Hesseweg op *Amersfoort*, met al deszelfs GETIMMERTEN en ruim 65 Bunders BOUW-, DRIEST-, HOOI-, en WEIDELANDEN, HEIDE- en PLAGGEVELDEN, OPGAANDE BOOMEN, AKKERMAALS-BOSSCHEN en HEGGEN. — Verhuurd voor *f* 441 vrij geld 's jaars. — Opbrengst van 't Hakhout per jaar *f* 150.

Waartomtrent informatien te bekomen zijn ten Kantore van den voornoemden Notaris. — Brieven franco.

---

§ † † † † † De Notaris *L. LIBERT*, residerende te *Rhenen*, zal, namens zijnen principaal, op Donderdag den 8sten November 1832 doen inzetten, en op Donderdag den 22sten November daaraanvolgende, beide des voormiddags ten elf ure, in *het Nieuwe Logement*, te *Rhenen*, verkoopen:

Onderscheidene perceelen TABAKS- en BOUWLANDEN, SPARREN BOSSCHEN, EIKEN HOUTGEWAS en HEIDEGROND, te zamen groot 140 Bunders, gelegen in de Gemeente *Rhenen*, mitsgaders een HUIS, SCHUUR en TUIN, staande binnen de Stad *Rhenen*; alles breeder bij Biljetten omschreven.

Nadere informatien deswegens zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris *LIBERT*.

---

† † § † † § De ondergeteekende berigt, dat de BOEK-, PAPIER- en KANTOOR-WINKEL, onder de firma van *LYBERS* en *VAN HATTUM*, sedert primo Augustus, heeft opgehouden te bestaan, weshalve een ieder verzocht wordt, de loopende zaken met mij te vereffenen, terwijl ik de voornoemde AFFAIRE voor eigen rekening op de firma van *G. H. VAN HATTUM*, contineerende, mij bij voortduring in de gunst mijner geëerde begunstigers blijft aanbevelen.

Wageningen, den 20sten October 1832.

G. H. VAN HATTUM.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.